

— Има нѣколко дена не съмь склопялъ очи отъ влажѣтъ, отъ вонѣтъ и отъ господарскы-тъ гадингы.

— И моя милость исто.

— Знаешъ? добръ е да повикамы на пріятелитѣ да напуснѣтъ копань-тъ и да възлѣзатъ горѣ, защото може по туй врѣме да дойде тъмничеринъ-тъ и да ны улови въ *лукътъ*, тогазы ще стѣпимъ на *ангынарытъ*.

— Тѣ ще възлѣзатъ самы; знайтъ тѣ какво правятъ. Не е сега прѣвица дѣто зематъ на себе си таквызы работы. Освѣнъ това ако бы тъмничеринъ-тъ да поиска да влѣзе трѣба да ся мине единъ часъ додѣ отключи и отвори; ключеветѣ на портѣтъ сѣ тъкмо еднѣ окѣ.

— Ама я гледай прѣстъ-тъ кожто смы ископали тамъ дѣто спѣхмы твърдѣ много ся натрупа и личи.

— Какъ да е ще ъж скопосамы, и ще го осатанимъ да не види нищо.

На онзи часъ, отъ еднѣ дупкѣ затѣкана съ еднѣ каба-ниѣж (ягмурлукъ) омацанѣ и отрупанѣ съ прахъ, подаде ся единъ образъ, който приличаше на отвратителнѣ гробнѣ сѣнкѣ; близу до неж подаде ся и другъ и слѣдъ малко като ся затѣка пакъ дупката съ кабаниѣжѣ четирмата узници зехъ да ся съвѣтуватъ и да приговорятъ помежду си кой прѣзъ кой пѣтъ ще бѣга и дѣ ще ся съберѣтъ.

Тѣзи които излѣзохъ изъ дупкѣтъ, бѣхъ онѣзъ що бѣхъ копали и отворили бѣхъ подводѣтъ (лагѣмътъ) за побѣгваніе.

Въ разстояніе на седемнадесетъ дена бѣхъ копали и отворили бѣхъ единъ подводъ лакътъ и половина высокъ, и единъ лакътъ широкъ; подводъ-тъ доклѣ стигне до зидъ-тъ бѣше станѣлъ осемъ лакты дългъ.

— Богъ да прости Діамантъ.

— Наистинѣж ты ни отърва душицѣтъ.

— Стойте, не думайте още нищо; додѣто не излѣземъ отъ тукъ и не минемъ отвѣдъ азъ нѣма нищо да подумамъ.